

Svarande: Europeiska Kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan mot kommissionens beslut C(2020) 8969 final av den 17 december 2020, att avslå sökandens ansökan om fastställelse av att Veolia Environnement S.A. åsidosatte artikel 7.1 i förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾ genom att förvärva 29,9 procent av kapitalet i Suez utan att inhämta ett förhandsgodkännande från kommissionen, och om vidtagande av interimistiska åtgärder mot detta företag, med tillämpning av artikel 8.5 a i samma förordning, åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Bristfällig motivering med avseende på artikel 296 FEUF. Sökanden har gjort gällande att kommissionen åsidosatte kraven i artikel 296 FEUF genom att anta ett beslut med avseende på vilket det bakomliggande resonemanget varken gör det möjligt för sökanden eller för tribunalen att förstå skälen till att kommissionen bedömde att det automatiska undantag som föreskrivs i artikel 7.2 i EG:s koncentrationsförordning var tillämpligt. Sökanden anser vidare att motiveringen i det angripna beslutet är motsägelsefull vad avser tillämpligheten av artikel 7.1 i EG:s koncentrationsförordning på ett förvärv av 29,9 procent av företagets kapital. Slutligen anser sökanden att det angripna beslutet, utan tillräcklig grund, avviker från unionsdomstolens fasta rättspraxis i fråga om principen om en restriktiv tolkning av det undantag med suspensiv verkan som föreskrivs i artikel 7.2 i EG:s koncentrationsförordning.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 7.2 i EG:s koncentrationsförordning. Sökanden anser att kommissionen åsidosatte denna bestämmelse genom att fastställa att undantaget i denna artikel skulle tillämpas på hela den enda företagskoncentration som planerades av Veolia trots att det var uppenbart att undantaget saknade föremål och därmed inte var tillämpligt på företagskoncentrationen. Vidare anser sökanden att kommissionen åsidosatte denna bestämmelse genom att bedöma att samtliga de juridiska transaktioner som utgjorde en enda företagskoncentration omfattades av samma rättsliga system med avseende på denna artikel. Kommissionens beslut att tillämpa det undantag som föreskrivs i denna bestämmelse på ett privat förvärv av värdepapper från en enda säljare utgör, enligt sökanden, ytterligare ett åsidosättande av denna artikel. Slutligen kritiserar sökanden kommissionens bedömning att Veolia hade uppfyllt villkoren i fråga om anmälan utan dröjsmål av företagskoncentrationen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer ("EG:s koncentrationsförordning") (EUT L 24, 2004, s. 1).

Talan väckt den 25 februari 2021 – QI mot kommissionen

(Mål T-122/21)

(2021/C 138/67)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: QI (ombud: advokaten, N. de Montigny)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara sökandens slutliga karriärutvecklingsrapporter för 2018 och 2019,
- såvitt det är nödvändigt, ogiltigförklara beslutet om avslag på sökandens klagomål av den 16 november 2020,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av de allmänna genomförandebestämmelser som är tillämpliga. Sökanden gör med avseende på utvärderingsrapporten för år 2018 gällande att det i samband med överklagandet skett en rättsstridig ändring av bedömningen om hennes arbete varit tillfredsställande. Sökanden har med avseende på utvärderingsrapporten för år 2019 anført att betygsättaren vid överklaganden har föregripit den slutliga prövningen. Sökanden har beträffande båda rapporterna åberopat att det skett en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 2.3 a och artikel 4 i de allmänna genomförandebestämmelserna på hennes situation.
2. Andra grunden: Åsidosättande av kravet på opartiskhet och neutralitet, av biståndsskyldigheten, av skyldigheten att upprätthålla god förvaltningssed och av artikel 21a i föreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen samt maktmissbruk.
3. Tredje grunden: Uppenbart oriktig bedömning, materiella felaktigheter avseende de faktiska omständigheterna, otillbörliga påståenden utan samband med objektiva förhållanden och åsidosättande av lojalitetsplikten.

Talan väckt den 25 februari 2021 – Mariani m.fl. mot Europaparlamentet

(Mål T-124/21)

(2021/C 138/68)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Thierry Mariani (Paris, Frankrike) och 22 tjugotvå andra sökanden (ombud: advokaten, F. Wagner)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2223 av den 23 december 2020 om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 vad gäller samarbete med Europeiska åklagarmyndigheten och effektiviteten i utredningar vid Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (EUT L 437, 2020, s. 49) och även artikel 3.11, artikel 4.2 a och b, artikel 5 a.1 artikel 7 b.3a, artikel 9a.1–9a.4 i ändrad lydelse och med tillägg,
- förplikta Europaparlamentet att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena en enda grund avseende åsidosättande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan), Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, allmänna principer som fastställts i rättspraxis, protokollet om ledamöternas immunitet och privilegier, parlamentets arbetsordning och Europaparlamentets ledamotsstadga.